

Sygn. akt V CZ 107/07

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSA Michał Kłós (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku H.P.

przy uczestnictwie J.K., R.K., C.K. i S.M.

o zniesienie współwłasności nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 28 listopada 2007 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania S.M.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 17 maja 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. odrzucił apelację uczestniczki postępowania S.M. od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 listopada 2006 r.

Sąd Okręgowy, odwołując się do treści przepisu art. 368 § 1 k.p.c. uznał, że apelacja winna zawierać osobno zwięzłe przedstawienie zarzutów oraz ich uzasadnienie. Apelacja uczestniczki - sporządzona przez profesjonalnego pełnomocnika - nie spełnia wszystkich wymogów, określonych w wyżej powołanym przepisie, albowiem brak w niej zwięzłego przedstawienia zarzutów. Zaskarżone postanowienie Sąd Okręgowy uzasadnił również treścią przepisów art. 373 w zw. z art. 370¹ i 13 § 2 k.p.c.

Powyższe postanowienie zaskarżyła uczestniczka, zarzucając naruszenie przepisów art. 368 § 1 pkt 2, 370¹, 377 k.p.c. i art. 176 Konstytucji RP. W uzasadnieniu powyższych zarzutów skarżąca podniosła, że jej apelacja zawiera wszystkie elementy wymagane treścią art. 368 § 1 k.p.c. Treść uzasadnienia apelacji umożliwia identyfikację przedmiotu, zarzutów i granic zaskarżenia. W konkluzji uczestniczka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione.

Przepis art. 368 § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. wymaga wskazania w apelacji, jako jej odrębnych części, zwięzłego przedstawienia zarzutów oraz ich uzasadnienia. Uzasadnienie przedmiotowej apelacji zawiera wywód, z którego wprawdzie daje się wyinterpretować sposób rozumowania jej autora, podważający rozstrzygnięcie sądu, nie mniej jednak brak w nim zwięzłego przedstawienia zarzutów w rozumieniu powyższego przepisu.

Należy stwierdzić, że zmiana przepisów o postępowaniu apelacyjnym, dokonana na podstawie ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów,

ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 48, poz. 554 ze zm.), polegająca na wyraźnym sprecyzowaniu wymagań stawianych apelacji niewątpliwie zaostrzyła warunki formalne zaskarżenia orzeczeń tym środkiem. Przepis art. 368 § 1 k.p.c. nie zawiera szczegółowych wskazań sposobu wypełniania tych wymagań, dlatego nie można pominąć funkcji związanej z zakresem rozpoznawania sprawy - (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2007 r., I CZ 131/06, nie publ.). Wypada zgodzić się ze stanowiskiem, że w obecnym systemie tzw. pełnej apelacji, zarzuty nie wyznaczają jej granic. Podobnie jak wnioski apelacji, podlegają one tylko rozważeniu przez sąd drugiej instancji. Niewątpliwie jednak określają kierunek postępowania merytorycznego sądu drugiej instancji. Muszą być zatem podane przez stronę w sposób na tyle szczegółowy, aby mogło być przeprowadzone postępowanie w odpowiednim kierunku. Wnioski formułowane na tle wykładni systemowej nie pozwalają zatem na nadmierną liberalizację wymogów stawianych apelacji przez art. 368 § 1 k.p.c. W orzecznictwie podkreśla się, że apelacja sporządzona przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, nie spełniająca tylko wymagań szczególnych określonych w pkt 1 - 3 i pkt 5 art. 368 § 1 k.p.c. podlega odrzuceniu bez wzywania do usunięcia tych braków (art. 370¹ k.p.c.) (tak uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2006 r., II PZP 1/06, OSNP 2006, nr 17 - 18, poz. 260).

Zaskarżone postanowienie nie narusza również art. 176 Konstytucji RP. Warunkiem rozpoznania sprawy przez sąd drugiej instancji, przez co spełniona zostaje gwarancja dwuinstancyjności procesu, jest bowiem prawidłowe tj. odpowiadające wymogom stawianym przez prawo formalne, wniesienie środka odwoławczego.

Biorąc pod uwagę, że zażalenie nie jest uzasadnione, na podstawie przepisu art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 i 13 § 2 k.p.c., należało orzec jak w sentencji.